

02 juli 2026

ONDER EMBARGO TOT MOMENT VAN UITSPREKEN

Bijdrage ChristenUnie Kaderbrief 2027 - Gemeente Assen

Voorzitter,

De meesten van u weten dat ik een voetballiefhebber ben. Ook na de uitschakeling van Oranje geniet ik nog volop van het WK. Juist de verrassingen maken een toernooi mooi. Neem Kaapverdië. Geen wereldsterren. Geen land waarvan vooraf werd verwacht dat het de volgende ronde zou halen. Maar wel een ploeg die wist waar ze voor speelde. Een team dat met duidelijke keuzes, discipline, ambitie en samenwerking verder kwam dan veel mensen hadden gedacht.

Terwijl ik daarnaar keek, dacht ik: eigenlijk is dat precies de opdracht waar de nieuwe coalitie voor staat.

Want laten we eerlijk zijn. We beginnen deze bestuursperiode niet met een luxe financiële uitgangspositie. We beginnen met de opdracht om te bezuinigen. Dat is niet de start die je als nieuwe coalitie wenst.

Maar misschien is dat juist wel het moment waarop zichtbaar wordt waar je écht voor staat. Want politiek laat zich niet zien in tijden van overvloed. Politiek laat zich zien in de keuzes die je maakt als niet alles kan.

En dat is precies wat ik terugzie in dit coalitieakkoord. Niet een akkoord dat belooft dat alles kan, maar een akkoord dat kiest voor wat er echt toe doet.

Voor mensen. Voor een thuis. Voor buurten waar mensen elkaar kennen. En voor een betrouwbare overheid.

Als je moet kiezen, begin je wat ons betreft bij een thuis.

Achter iedere woning zit een verhaal. Een jong stel, een gezin of een oudere die graag in de eigen wijk wil blijven wonen.

Daarom kiezen we bewust voor de opgave om toe te groeien naar 750 woningen per jaar. Maar die ambitie mag geen doel op papier blijven. Als we dit echt willen waarmaken, moeten we vandaag de voorwaarden creëren om ook de komende jaren te kunnen blijven bouwen.

Dat vraagt om het versnellen van procedures, het wegnemen van belemmeringen én kritisch kijken naar onze eigen keuzes.

Tijdens de bijeenkomst over het Stadskwartier viel ons op dat locaties waar de gemeente al een sterke grondpositie heeft, pas later ontwikkeld lijken te worden. Daarom hebben wij een eenvoudige vraag aan het college.

Als woningbouw echt prioriteit heeft, is het college dan bereid te onderzoeken of een andere fasering van het Stadskwartier kan bijdragen aan een versnelling van de woningbouw?

Want uiteindelijk worden inwoners niet geholpen door ambities alleen. Zij worden geholpen door woningen die daadwerkelijk gebouwd worden.

Maar een thuis bestaat uit meer dan een huis.

Een thuis is ook een straat waar mensen elkaar groeten. Een wijk waar kinderen veilig buiten spelen. Een buur die aanbelt als het even tegenzit. Een stad waar je je veilig voelt.

Misschien is dat wel waarom ik zo blij ben dat we de koers van Buurtkracht voortzetten. Niet omdat Buurtkracht nieuw is, maar omdat het een nodige stap is om zorg in Assen breed beschikbaar en dichtbij te houden, ondanks alle uitdagingen die ons op het sociaal domein tegemoet treden.

Juist omdat we daar als raad de afgelopen jaren samen aan hebben gebouwd, hebben we niet gekeken welke partij ermee kan scoren, maar wat Assen nodig heeft. Daarom blijft wethouder Broekema, vanwege zijn kennis en om voort te bouwen op wat is ingezet. Dat lijkt misschien een klein besluit, maar het is een krachtig signaal van continuïteit.

Het laat zien dat we bereid zijn over onze partijgrenzen heen te stappen als dat beter is voor de stad. Volgens mij zouden inwoners eigenlijk niet eens moeten merken welke partij een plan heeft bedacht.

Ze moeten vooral merken dat het werkt.

Want uiteindelijk beoordelen inwoners ons niet op het coalitieakkoord. Niet op de debatten die we hier voeren. En ook niet op de goede bedoelingen die we allemaal hebben. Zij beoordelen ons op wat ze buiten ervaren.

Afgelopen week spraken wij als fractie inwoners uit het Zuiderpark en uit Pittelo. Twee heel verschillende verhalen, maar met precies dezelfde boodschap: mensen willen vooral een overheid die doet wat ze zegt.

In het Zuiderpark ging het over afspraken die zijn gemaakt en waarvan inwoners graag willen zien dat ze ook worden uitgevoerd.

In Pittelo ging het over iets veel kleiner: groenonderhoud. Over onkruid tussen de stoepen en speelplekken die nauwelijks gemaaid worden.

Twee totaal verschillende onderwerpen.

Maar uiteindelijk kwam in beide gesprekken dezelfde vraag naar voren: Kunnen inwoners op de gemeente rekenen?

Een betrouwbare overheid ontstaat niet door een coalitieakkoord.

Betrouwbaarheid laat je zien. Door afspraken na te komen. Door keuzes uit te leggen. Door meldingen serieus te nemen. En door eerlijk te zijn als iets niet kan.

Daarom wil ik het college één vraag meegeven.

Welke lessen neemt het college uit de afgelopen bestuursperiode mee om de uitvoering de komende vier jaar nóg betrouwbaarder en transparanter te maken?

Want uiteindelijk ontstaat vertrouwen niet door wat wij hier zeggen, maar door wat inwoners morgen in hun eigen straat ervaren.

Ik begon mijn verhaal met voetbal. Ik wil ook daarmee eindigen.

Want uiteindelijk was het niet de grootste begroting die Kaapverdië verder bracht. Het was een team dat wist waar het voor stond.

Dat doet mij denken aan het bijbelverhaal van Nehemia.

Nehemia herbouwt de muren van Jeruzalem niet alleen. Hij zorgt ervoor dat iedereen meebouwt. Gezinnen, ambachtslieden, bestuurders en burens. Ieder aan het deel dat hem is toevertrouwd. Juist daardoor ontstaat een sterke stad.

Misschien is dat wel de mooiste opdracht voor de komende vier jaar.

Ook Assen bouwen we niet vanuit dit stadhuis alleen.

Dat doen we samen. Met inwoners, ondernemers, scholen, vrijwilligers, verenigingen, kerken en alle anderen die zich iedere dag, vaak zonder applaus, inzetten voor onze stad.

Als wij daarin als gemeente een betrouwbare partner weten te zijn, als we keuzes durven maken die verder kijken dan vandaag en als we blijven investeren in wat mensen echt nodig hebben, dan heb ik er alle vertrouwen in dat we over vier jaar kunnen zeggen:

We hebben misschien niet alles kunnen doen. Maar we hebben wel gedaan wat er écht toe deed.

Dank u wel.